

ఎన్నికల వేళ

ఆభ్యర్థులను ఈ ప్రశ్నలు అడుగుదామా?

ప్రియమైన ప్రజలారా,

ఎన్నికలు మళ్ళీ వచ్చాయి. వేలుమీద సిరా చుక్క తడి ఆరేలోపున తాము చేసిన వాగ్దానాలను పాలక పార్టీలు మరచిపోవడాన్ని ఇన్నేళ్ళుగా మనం చూస్తునే ఉన్నాం. ప్రజాసంక్షేపం ధైయంగా గల ఒక మెరుగైన ప్రభుత్వాన్ని, అందరికీ సమాన విద్యావైద్య అవకాశాలను అందిష్టగల వ్యవస్థలనూ, అర్థవంతమైన ఉపాధినీ, భిన్నసంస్కృతుల మధ్య సామరస్యం పెంపొందించే సమాజాన్ని నిర్మిస్తారనే విశ్వాసంతో మనం ఇన్నాళ్ళూ వోట్లు వేస్తూనే వచ్చాం. ప్రాతినిధ్య పాలనకోసం జరగాల్సిన ఎన్నికలు కాస్తా రానురాను అధికారానికి సోపానాలుగా మారిపోతున్న సంగతిని ప్రతి ఎన్నికల సందర్భంలోనూ మనం గ్రహిస్తూనే ఉన్నాం.

ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు ఎన్నికలే గీటురాయి కాదు కానీ అది ఒక ముఖ్యమైన సాధనం. తమ న్యాయమైన ఆకాంక్షలకు, ఆరాటాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే వ్యక్తులను ప్రజలు ఎంపిక చేసుకోవడం కోసమే ఎన్నికలు నిర్వహిస్తారు. ఎన్నికెనవారు తదనుగుణంగా పాలన నిర్వహించాలి. ఎన్నికల వ్యవస్థవల్ల చేకారపలసిన ప్రయోజనం ఇదే. ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆరాటాల ప్రాతిపదికన ఎన్నికలు జరిగితే, చట్టసభల్లో చర్చలు జరిగితే ఆ వ్యవస్థలకు సార్థకత ఏర్పడుతుంది. ఈ విషయంలో మనం చాలాసార్లు భంగపడ్డమాట నిజమే. అయినా చట్టసభల్లో జరిగే నిర్దయాలు మన జీవితాలనే ప్రభావితం చేస్తాయి కనుక ఈసారి ఓటు వేసే ముందు మన న్యాయమైన ఆరాటాలను, సమస్యలను రాజకీయ పార్టీలకు గుర్తు చేచ్చాం. పరిష్కారం కోసం హోమి ఇమ్మిని నిలదీచ్చాం.

రాజ్యాంగ వ్యవస్థలకు తూట్లు

కేంద్రంలో అధికారంలో ఉన్న హిందుత్వ శక్తులు తమ ఆధిపత్యాన్ని అన్ని రంగాల్లో స్థిరీకరించుకోవడానికి రాజ్యాంగ వ్యవస్థలను విభిన్నం చేస్తూ వస్తున్నారు. ప్రణాళికా సంఘాన్ని రద్దు చేసి రాజ్యాంగంలో పేర్కొన్న సామ్యవాద లక్ష్యాలను తిరగరాస్తున్నారు. రిజర్వబ్యాంకును తమ గుప్పట్లో పెట్టుకొని నోట్ల రద్దు మొదలుకొని ప్రతి ద్రవ్యవిధానాన్ని నియంత్రిస్తున్నారు. సుప్రీంకోర్టు, సిబిఐ సహ అనేక స్వతంత్ర సంస్థల అస్తిత్వాన్ని ప్రశ్నార్థకం చేస్తున్నారు.

గోసంరక్షకుల పేరుతో అనేకమంది దళితులను, మైనారిటీలను హింసిస్తున్నారు. వారిపై హత్యలకు దిగుతున్నారు. మతం పేరుమీద విద్యేషపూరిత వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తున్నారు. లౌకికవాదులుగా, భిన్న సంస్కృతులను గౌరవించే వారుగా ప్రకటించుకునే కాంగ్రెసపో బీజేపీయేతర పక్కాలన్నీ నేడు గుడులు గోపురాల చుట్టూ తిరుగుతూ అధికారంలోకి రావడమే పరమావధిగా పెట్టుకున్నాయి. చివరికి ఎవరెక్కువ ప్రజాబంధువో బదులు ఎవరెక్కువ హిందువో తేల్చుకోవడమే మనకు మిగిలింది! మైనారిటీలు ఈరోజు ఎన్నడూ లేనంత అభిప్రతలో ఉన్నారు. తాము అందరిలాగే ఈ దేశ పోరులమని, ఎవరి దయాదాక్షిణ్యాల వల్ల అది తమకు లభించలేదని మైనారిటీలలో బలమైన నమ్మకాన్ని కల్పించాలిన అవసరముంది. ఆ నమ్మకాన్ని పెంపొందించే చర్యలు చేపట్టాలని అడుగుదామా?

ఇక భిన్న సంస్కృతులు, మతాలు సామరస్యంతో జీవించగల వాతావరణాన్ని కలుపితం చేస్తున్న శక్తులను ప్రశ్నిస్తున్నందుకు ఆలోచనాపరుల మీద తీవ్రమైన దాడి జరుగుతోంది. తమను నిరంతరం ఎవరో గమనిస్తున్నారనే భయం, ప్రజాస్వామ్య విలువలకోసం ప్రభుత్వాలను ప్రశ్నిస్తే దేశద్రోహులుగా ముద్రవేస్తారనే భయం పీరిని వెంటాడుతోంది. అభిప్రాయాలను వెలిబుచే రాజ్యాంగబద్ధ హక్కును

రక్షించాలని పార్టీలను కోరదామా?

ప్రజాస్వామ్యానికి ఏవి గీటురాళ్ళు?

నిండైన జీవితానికి విధ్య, ఆరోగ్యం, ఉపాధి, స్వేచ్ఛవంటివి గీటురాళ్ళు. ఈరోజు అపి ఎంతమందికి అందుబాటులో ఉన్నాయి? ప్రజల మొహన నేడు కాసిన్ని రాయితీలు పదేసి అందినకాడికి దోచుకు తినడమే ఇప్పుడు నడుస్తున్న రాజకీయం. మనం ఎన్నుకున్న ప్రభుత్వాలకు ఒక సంక్లేషు బాధ్యత ఉంటుంది. సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ అసమానతలను తొలగించడానికి తోడ్పుడే సదుపాయాలను, హక్కులను కల్పించడం వాటి బాధ్యత. అందులో భాగంగా వచ్చినవే సబ్విడీలు. సమాజంలో అసమానతలను తొలగించాలనే లక్ష్యం పట్ల ఏమాత్రం గౌరవం లేని పార్టీలు ఎన్నికల వేళ సబ్విడీల గురించి పోటాపోటీగా మాట్లాడుతున్నాయి. మిగతా కాలమంతా ఆయా అసమానతలను పెంపాందించే విధ్యంసక అభివృద్ధి, విధ్యంసక ఆర్థిక నమూనాలే అమలు చేస్తూ పేద ప్రజల జీవనోపాధికి గండి కొడుతున్నాయి. నిజానికి భూమి వనరుల పైన హక్కు విద్యాపకాశాలు, ఆరోగ్యం, సమాన సాంఘిక అవకాశాలు, ప్రభుత్వ పాలనలోనూ విధాన నిర్ణయాల్లోనూ భాగస్వామ్యం, రాజకీయ ప్రజాస్వామ్యం వంటివి ప్రజలకు బలాన్ని, సామర్థ్యాన్ని కల్పిస్తాయి. వీటి సాధనకు రాజకీయ సంకల్పం, దీర్ఘకాలిక ప్రజాకీయ అవసరం. ఇది పార్టీలకు కొరవడింది. ప్రజలు కేంద్రంగా ఉండే సమ్మిళిత అభివృద్ధి కంటే ఏ కొందరి లాభాలో చ్యాయంగా ఉండే అభివృద్ధి నమూనాను పార్టీలన్నీ అమలు చేస్తున్నాయి. పాలకుల ఈ సైజాన్ని నిలంద్దామా?

విద్యారంగం

ఎల్.కె.జి నుండి మెడిసిన్, ఇంజనీరింగ్ వరకూ విద్యావ్యవస్థ యావత్తూ కార్బోరేటపరం అయింది. గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ప్రభుత్వ పారశాలలు మూతపడుతున్నాయి. పిల్లల చదువు కోసం అనేక దిగువ, మధ్యతరగతి కుటుంబాలు అప్పులపాలు అవుతున్నాయి. అభ్యర్థులు ఈ క్రింది విషయాలపై ఏమంటారో అడుగుదామా?

1. విద్యాపక్కు చట్టంలో 3-14 ఏళ్ళ పిల్లలకు ఒక కి.మీ. పరిధిలోపే స్కూలు ఏర్పాటు చేయాలని ఉంది. దీని ప్రకారం గ్రామీణ బడులను పునరుద్ధరిస్తారా?
2. పారశాలలో భారీగా పడున్న 27 వేల ఉపాధ్యాయ పోస్టులనూ, ప్రభుత్వ జూనియర్ కశాశాలల్లోని 10 వేల అధ్యాపక భారీలను

భర్త చేస్తారా? ఎన్నికలయ్యాక వాటి ఊసు మర్చిపోరు కదా?

3. బడి పిల్లల రవాణా, వసతి, భోజన సౌకర్యాల కోసం బడజెట్లో కనీసం 2% కేటాయిస్తారా?
4. ఎన్.సి.ఎస్.టి, బి.సి సంక్లేషు వసతి గృహాలు, ఆశ్రమ పారశాలలు దయనీయ స్థితిలో ఉన్నాయి. వాటి మెరుగు కోసం నిధులు కేటాయిస్తారా?

ఆరోగ్యరంగం

ఏ ప్రభుత్వమూ ప్రాధమిక ఆరోగ్య రక్షణకు హామీ ఇవ్వడం లేదు. రక్షిత మంచినీరు, పోషికాపోరం వంటి ప్రాధమిక సౌకర్యాలు కల్పిస్తే చాలా వరకు జబ్బులు రానేరావు. అయినా వాటిమీద శ్రద్ధ పెట్టక బీమా పథకాలకు ఎక్కువ ఖర్చు పెడుతున్నారు. ప్రభుత్వరంగ ఆరోగ్య వ్యవస్థను బలహిన పరచే, కార్బోరేట్ ఆసుపత్రులకు మెలుచేసే పథకాలను కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. ఎప్పీఎర్ వైద్యునేవ/ఆరోగ్యశ్రీ, ఆయుష్మాన్ భారత పథకాలు ఆ కోవలోవే. వైద్యుల, పేరా మెడికల్ సిబ్బంది కొరత ప్రాధమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలను పట్టి పీడిస్టోంది. జీడిపిలో ఒక శాతం మాత్రమే ఆరోగ్యరంగానికి కేటాయిస్తున్న ప్రపంచంలోని 15 దేశాలలో ఇండియా ఒకటి. ఈ నేపథ్యంలో ఈ ప్రశ్నలు వేద్దామా?

1. ప్రభుత్వరంగంలో ప్రాధమిక ఆరోగ్య సంరక్షణ అమలు చేసి వైద్యువ్యాపారాన్ని నిలుపరిస్తారా? ప్రభుత్వ వైద్య కశాశాలలు మరిన్ని ఏర్పాటుచేసి ప్రైవేటీకరణకు అడ్డుకట్ట వేస్తారా?
2. వైద్యులనూ, వైద్య సిబ్బందినీ తగిన సంఖ్యలో అన్ని ఆసుపత్రులలోనూ నియమిస్తారా?
3. పోషికాపోరలోపం వల్ల అదివాసీ ప్రాంతాల్లో నివారించదగ్గ జబ్బులకే ప్రతియేటా వందలమంది చనిపోతుంటే అక్కడ వైద్య వ్యవస్థను మెరుగుపరచడానికి తగిన చర్యలు తీసుకుంటారా?

ఉపాధిరంగం

నిరుద్యోగం ఎన్నడూ లేనంత స్థాయికి పెరిగిపోయింది. 2018లో ఒక కోటి పది లక్షల ఉద్యోగాలను కోల్పేయాలని సెంటర్ ఫర్ మానిటరింగ్ ఇండియన్ ఎకాసమీ చెబుతోంది. కొత్త ఉద్యోగాల సంగతేమాగానీ ఉన్న వాటికే ఎసరు వచ్చింది. నోట్ల రద్దు, జి.ఎస్.టి. నిర్ణయాలు చిన్న మధ్యతరగతి పరిశ్రమలను దెబ్బతీయడం వల్ల ఎంతోమంది ఉపాధి కోల్పేయారు. ఇక ప్రభుత్వమే ఉద్యోగాలను అవుట్ సోర్సుచేసి తక్కువ జీతాలిచ్చి శ్రమదోషిడికి పాల్వుడుతుంటే ప్రైవేటురంగ సంస్లు తమ ఉద్యోగుల జీవితాలతో చెడుగుడు ఆడుకుంటున్నాయి. అసంఘటిత రంగ కార్బుకుల పరిస్థితి తల్లుకుంటేనే భయమేస్తుంది. ఈ

పరిస్థితిని మనం ప్రశ్నించవద్దా?

1. ప్రతీ ఏటా శాశ్వత ప్రాతిపదికన కనీసం 50 లక్షల ఉద్యోగాలను కలిస్తారా?
2. గ్రామాల నుండి పట్టణాలకు శ్రావికుల వలసలను నిరోధించే ప్రయత్నం చేయటం లేదు. ఉపాధిహారీ పథకాన్ని (ఎన్.ఆర్.ఇ.జి.) బలోపేతం చేసి వారి వలసలను ఆపుతారా? ఎన్.ఆర్.ఇ.జి నిధుల విడుదలలో తీవ్ర జాప్యం జరుగుతోంది. ఉపాధి వనులు మొదలైట్టే ముందే వాటిని విడుదల చేసి జాప్యాన్ని నివారిస్తారా?

వ్యవసాయం

దేశవ్యాప్తంగా వివిధ ప్రాంతాల్లో పెద్దసంఖ్యలో రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. మనరాష్ట్రంలో 2014 నుండి ఇప్పటివరకు 2497 మంది రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. రాష్ట్రంలోని కోస్తా జిల్లాలను ఒక వైపు తుపానులు ఏటా ముంచెత్తుతూ ఉంటే మరో వైపు 10 జిల్లాల్లో కరువు విలయాండవం ఆడుతోంది. కరువు నివారణ కోసం గానీ, కరువు ప్రాంతాల్లో సహాయక చర్యలకోసం గానీ ప్రభుత్వాలు తీసుకున్న చర్యలు శాస్త్రం. ఈ పరిస్థితిలో మార్పు కోసం నిలదీద్దామా?

1. స్వామినాథన్ కమిటీ సిఫార్సులను ఎందుకు ఆమలుపరవడం లేదు? పంట పెట్టుబడిలో 150%ను గిట్టుబాటు ధరగా ప్రకటిస్తారా? మార్కెట్ వ్యవస్థను మొరుగు పరుస్తారా? విత్తనాలు, ఎరువులు, మందులపై సబ్సిడీ పెంచడంతోపాటు నాఱ్యామైన విత్తనాలు అందిస్తారా?
2. కౌలుదారులకు పంట పెట్టుబడికి సహాయం చేస్తారా? గత్యంతరం లేని పరిస్థితుల్లో ఆత్మహత్యలు చేసుకునే కౌలుదారులకు ఆర్థిక సహాయం చేస్తారా?

నీటిపారుదల

నీటి పారుదల ప్రాజెక్టుల నిర్మాణాన్ని ప్రజల అవసరాల ప్రాతిపదికన కాకుండా రాయకీయ నాయకుల, కాంట్రాక్టర్ల ఆర్థిక ప్రయోజనాలకోసం చేపడుతున్నారు. ప్రాంతీయ అసమానతలను పెంచి పోషించేలా ఆ ప్రాజెక్టుల డిజైన్లు మారిపోతున్నాయి. రాష్ట్ర విభజన తర్వాత ఆగమేఘుల మీద కృష్ణగోదావరి నదుల అనుసంధానం, పట్టిసీమ ప్రాజెక్టులనైతే చేపట్టరు కనీసి ప్రకాశం, నెల్లారు జిల్లాల్లో కరువు ప్రాంతాల దాపూం తీర్చుగలిగే వెలిగొండ ప్రాజెక్టు విషయానికి వచ్చేసరికి

ఆ శ్రద్ధ కొరవడింది. ముప్పుయి ఏళ్లుగా అది ఎన్నికల వాగ్గానంగానే మిగిలిపోవడం ప్రాంతీయ వివక్షకు నిదర్శనం. రాయలసీమ ప్రజలు కొన్ని దశబ్దాలుగా ఎదురు చూస్తున్న హండ్రీ నీవా ప్రాజెక్టు వనులు కొంతమేరకు పూర్తి అయ్యాయి కనీసి ఉన్నట్టుండి నీరు కుప్పం వైపుకు దారిమళ్ళింది!

చెరువుల వ్యవస్థను బాగుచేసి, భూగర్భ జలాలను మొరుగు పరచాల్సిన నీరూ-చెట్టు వంటి పథకాలు ఇసుక అక్రమ రవాణాకు, కోట్ల రూపాయిల కుంభకోణాలకు దారితీసాయి. సాగునీటినీ, తాగునీటినీ కల్పించే బాధ్యతను ఎంతవరకు తీసుకుంటారని అభ్యర్థులను ప్రశ్నించామా?

1. రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాల మధ్య అవసరం ప్రాతిపదికగా నదీజలాలను పంచుతారా?
2. ఎక్కువికక్కడ చిన్ననీటి ప్రాజెక్టులు కట్టి వర్షపు నీటిని భద్రపరుస్తారా?

భూమి సమస్య

2013 భూ సేకరణ చట్టాన్ని సపరించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రజల నుండి ఇష్టారాజ్యంగా భూములు గుంజాకుంటోంది. వెబ్ల్యాండ్లో భూయజమానుల విరాలు సక్రమంగా నమోదు చేయకపోవడంతో ప్రజలు ఇఖ్యందులకు గురవుతున్నారు. తమ పేరనున్న ఆస్తులు రికార్డుల్లో గల్లంత కావడంతో గుండాగి చనిపోయిన వారూ ఉన్నారు. దానికి తోడుగా చుక్కల భూమి వివాదం వచ్చిపడింది. వీటన్నింటి మీదా మనం ప్రత్యులు సంధించామా?

1. ప్రభుత్వ భూములు కాపాడటానికి మీరు ఏం చేస్తారు? 2013 చట్టంలో తీసుకుని వచ్చిన సవరణలను వెనక్కి తీసుకుంటారా?
2. వెబ్ల్యాండ్ సహా భూమి రికార్డులను తారుమారు చేస్తున్న అధికార్లపై ఎటువంటి చర్యలు తీసుకుంటారు?

దళితులపై అత్యాచారాలు

దళితులపై దాడులు కొనసాగుతునే ఉన్నాయి. ఎస్సీ, ఎస్టీ అత్యాచారాల నిరోధక చట్టం ప్రకారం సంఘటన జరిగిన వెంటనే నిందితులపై కేసులు నమోదు చేసి శిక్షలు పదేటట్లు చూడాలి. అయితే అధికార్లు, పోలీసులూ బాధితులకీ, నేరస్తులకూ మధ్య రాజీకుద్దే పనే చేస్తున్నారు. బైట వారిని ఎవరిని కలవనీయకుండా బాధిత దళితులను గ్రామాల్లో బంధిస్తున్నారు. బాధితులపైనే కేసులు బాయిస్తున్నారు. గరగపరు, పెదగొట్టిపాడు గ్రామాల్లో జరిగింది ఆదే. ఈ విషయంలో వారికి జరుగుతున్న అన్యాయం గురించి నిలదీద్దామా?

లైంగిక హింస

మహిళలు, పిల్లలు, భిన్నలైంగికత్వం కలిగినవారు (ఎల్.జి.బి.టిలు) అనేక రూపాల్లో లైంగిక హింసకు గురవుతున్నారు. పట్టణం, పట్ల తేడా లేకుండా ఈ హింస విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నది. ఇంట్లో, బడిలో, పనిస్థలల్లో ఎక్కడా కూడా వారికి భద్రత లేకుండా పోయింది. కరినమైన చట్టాలు చేయడంతో సమసిపోయే సమస్య కాదిది. మొత్తం సమాజంలో, విలువలో, పెంపకంలో, బోధనలో అన్నిటిలో మార్పు రావాలి. ఆ దిశగా ప్రయత్నాలు ప్రారంభించాలి. కానీ రాజకీయ పార్టీల ప్రణాళికలలో ప్రస్తావనకు సైతం నోచుకోని విషయం ఇది. ఈ విషయంలో వారి బాధ్యతను గుర్తు చేద్దామా?

చట్టాల అతిక్రమణ

పోలీసుల, పారామిలిటరీ బలగాల చేతుల్లో పౌరులు ప్రాణాలు కోల్పోతున్న సంఘటనలు దేశ వ్యాప్తంగా జరుగుతున్నాయి. ఆయా రాజకీయ ఉద్యమాల పేరుచెప్పి శౌరులను హింసించడం ఒకటయితే, దానితో ఏ సంబంధమూ లేని వాళ్ళమీద కూడా నిర్వంధం ప్రయోగిస్తున్నారు. ఉద్యమాల, ఆయా ప్రజల న్యాయమైన ఆరాటాలతో రాజకీయంగా వ్యవహరించకుండా వాటిని దేశ భద్రత, శాంతిభద్రతల దృష్టితో చూసే దృష్టి పాలకులకు పోవడంలేదు. ఈ దృష్టిని అలవరచుకోమని పార్టీలను అడుగుదామా? సైనిక దళాల ప్రత్యేక అధికారాల చట్టం (**AFSPA**), చట్ట వ్యతిరేక కార్యకలాపాల చట్టం (**UAPA**) వంటి అప్రజాస్వామిక చట్టాలను తొలగించమని అడుగుదామా?

ఆదివాసులు

ఆదివాసుల విద్య, వైద్యం విషయాల్లో ప్రభుత్వాలు ఎంతగా నిర్మళం వహిస్తాయో నిత్యం చూస్తునే ఉన్నాం. అడలా ఉంచితే అటవీహక్కుల చట్టంలో పొందువరచిన హక్కులు పొందడానికి అనర్పాలటూ వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు గుర్తించిన ఆదివాసీ ప్రజనీకాన్ని ఆయా అటవీ ప్రాంతాలనుంచి తొలగించాలని సుట్రీంకోర్చు ఫిబ్రవరి 13న ఒక నిర్మయహారితమైన ఆదేశాన్ని ఇచ్చింది. అటవీ హక్కుల చట్టం కింద ఆదివాసులకు పట్టాలు మంజారు చేయకపోగా వారి నుండి భూములు గుంజకునే ప్రయత్నం మొదలైంది. ఇది అడవే జీవనాధారంగా బ్రతికే ఆదివాసుల జీవన హక్కులపై దాడికి దిగడమే. ఈ నేపథ్యంలో మనం కొన్ని ప్రశ్నలు వేద్దామా?

1. అటవీ సంపదపై ఆదివాసుల హక్కును మీరు గుర్తిస్తారా?
2. పెసా చట్టాన్ని (పంచాయతీరాజ్ పెడ్యూల్డ్ ప్రాంత విస్తరణ చట్టం)

గౌరవిస్తారా?

3. ఆదివాసుల ఆరోగ్యాలు కాపాడటానికి, వారి ఊళ్ళకు కరెంటు అందజేయడానికి, రోడ్సు పోయడానికి ఇంకా మీకు ఎన్నెళ్లు కావాలి?
4. బాక్టైట్ గనుల వెలికితీత మీద మీ వైఖరి ఏమిటి? ఎన్నికల ముందు మైనింగ్ చేయబోమని చెప్పి పదవిలోకి వచ్చాక అనుమతులు ఇచ్చేస్తారా?
5. మాహోయిస్టుల ఏరివేత పేరిట ఆదివాసుల గ్రామాలపై దాడులు, ఆక్రమ నిర్వంధాలు ఆపుతారా?

వెనుకబడిన ప్రాంతాలు

అభివృద్ధి వికేంద్రికరణ దిశగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అడుగులు వేయడం లేదు. అమరావతి కేంద్రంగా అన్ని సంస్థలనూ, వ్యవస్థలనూ ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఇది ప్రాంతికు అనుమతలకు దారితీస్తుంది.

1. ఉత్తరాంధ్ర, రాయలసిము ప్రాంతాల అభివృద్ధికి చేయబోయే కార్బూక్రమాలు ఏమిటి? ఈ ప్రాంతాల్లో పర్యావరణ విధ్వంసక ప్రాజెక్టులను పెట్టి ఆ అభివృద్ధిని ప్రజలు వ్యజిరేకిస్తే సోంపేటలో జరిపినట్లు వారి మీద కాల్పులు జరుపుతారా?
2. ప్రోకోర్చు బెంచీలు ఈ ప్రాంతాల్లో ఏర్పాటు చేస్తారా?
3. శ్రీకాకుళం జిల్లా రణస్థలంలో ఏర్పాటు చేస్తామంటున్న అఱువిధ్వంసక కేంద్రాన్ని ఆపేస్తారా? ఈ విషయంలో చేర్చేపీల్, పుకుషిమాల నుంచి గుణపాతాలు తీసుకోరా?

ప్రజలకు సంబంధించిన ఇటువంటి మౌలిక అంశాలను పక్కనపెట్టి రాజకీయాలను మత విద్యేషాల చుట్టూ బిజెపి తిప్పితే, రాష్ట్రంలోని అన్ని పార్టీలు వాటిని ప్రత్యేక హూదా చుట్టూ తిప్పాయి. ప్రజలను పట్టి పీడిస్తున్న కరువు కాటకాలు, పేదరికం, నిరుద్యోగం వంచివన్నీ పక్కకుపోయాయి. అమరావతి కేంద్రంగానూ, నీటిపారుదల ప్రాజెక్టులలోనూ జరుగుతున్న అవినీతి అక్రమాలు చర్చ రాకుండా పోయాయి. ఇటువంటి రాజకీయ వాతావరణంలో నేడు పార్ట్లమంటు, అసెంబ్లీ ఎన్నికలు జరగుతున్నాయి. మన జీవితాలను, మన పిల్లల జీవితాలను తీవ్రంగా ప్రభావితం చేసే పై అంశాల గురించి వారిని అడిగి తీరాలి. అడుగుదామా? పరిష్కారాలు కోరదామా?

31-03-2019

మానవహక్కుల వేదిక
Human Rights Forum (HRF)